

כשם רבו, וכן הוא נקרא עבדו זקן ביתו [מא] כי הוא כעבד המלכות השולט על כל אשר לה מאחר שבגלוות ההנאה הוא ע"י מטטרו"ן שביבירה שהוא מתלבש בשכינה, **ובגוי,**
את קרייאי עבדים מקדשא בריך הוא. ובני מטטרוניגתא בנים, ובגין דא, אם בבניים אם בעבדים ובינוי של מטטרו"ן שהם אלו שיש להם רוח מן היוצרה הם נקרים עבדים לקב"ה כי הם מסוד מטטרו"ן הנקרא עבר, אבל בניה של המלכה שהיא השכינה שהם אלו שיש להם נפש מצד המלכות דעתיותם הם נקרים בניים לקב"ה, ומשום כך אנו מתפללים אם בבניים אם בעבדים, דהיינו האם אנו בבחינת עבדים מצד היוצרה שבה שלט מטטרו"ן הנקרא עבד או אם אנו מבחינת המלכות דעתיותם שמשום כך אנו נקרים בניים לקב"ה.

מסביר הפסוק וראיתיה לזכור ברית עולם באלו העוסקים ברوى התורה
ובזמנא דאתחרב بي מקדשא, אוקמה דעבדים חפו ראשם, ונתרדללו אנשי מעשה והנה בזמן שנחרב ביה"ק ביארו חז"ל שעיל כך נאמר 'עבדים חפו ראשם' [מב], דהיינו שאתם אלו שהם מבחינת עבדים שבסוד מטטרו"ן שביבירה הנקרא עבד הם חפו ראשם והשתקעו בגלוות וכן נתרדללו אנשי מעשה שהם אותם אלו שהם מבחינת העשיה דעתיותם שהיא השכינה שהם כדלים

אור הרשב"י

אמר רב כל צבאותיו של אותו עבד נוטלים או רנה נזינו הנשמה. [מב] בדאיתא בסוטה דף מט עמוד א' ר' פנחס בן יאיר אומר: משחרב בהמ"ק – בושו הרים ובני הרים וחפו ראשם, ונדרדללו אנשי מעשה.

[מא] בדאיתא במדרש הנעלם פרשת חי שרה הדא הוא דכתיב ויאמר אברהם אל עבדו וזה מטטרון עבדו של מקום, זקן ביתו שהוא תחלה בריותיו של מקום, המושל בכל אשר לו שנתן לו קדשא בריך הוא ממשלה על כל צבאותיו ותאנא אר"ש אמר רב יוסף

הליימוד היומי

ווענים בגלות. **וְקַאִי אֲנֵשִׁי מְעִשָּׂה אַתְּקָרִיאוֹ**, על שם מטרזוניתא, דאתמר עלה (משל' לא) רבות בנות עשו חיל ואות עליית על כלנה והנה ודאי אלו שהם מלכות דעתיות הם נקראים אנשי מעשה מאחר שהם נקראו על שם השכינה שנאמר עליה רבות בנות עשו חיל וגוי' דהינו שוד המעשה הוא בשכינה כי היא בחינת עשייה דעתיות. **אָבֶל אֵי אִיתָ צְדִיקָ, דָזְבּוֹי וְעֹזְבּוֹי לְאַנְחָרָא, בְּהַזּוֹן מְטַרְזּוֹנִיתָא** אבל אם יש צדיק בדור שעיסק בקבלה שבזה הוא בן לוזן דעתיות או בזוכיותו ובמעשייו הוא מאיר לשכינה כי ע"י תורתו ומצוותו הוא מייחד את זוזן, ולמפתח מנה לבושי קדרוניתא דפשתין ולקשṭא לה בלבושין דגונין נהיין דרזין דאוריתא ועי"ב הוא מפשט ממנה את לבושי השחרות שלה שם לבושים פשוט התורה שבסוד מטרזון שביצירה והוא זוכה להלביש אותה ולקשט אותה בלבושים של גוני חגי'ת זוזא שם מאירים מהסודות של התורה, מה כתיב בית, וראיתיה לזכור ברית עולם. וראיתיה, ברזין נהיין דאוריתא, דאו"ר ר' ז אַתְּקָרִי הדינו שמש"כ 'וראיתיה' פירושו שהוא ע"י הסודות המאים של התורה שהם סוד או"ר שהוא כמנין ר' ז ולכך האורות של התורה הם רזיה, **הַקְדָּא הָוָא דכְתִיב**, (משל' ז) כי נר מצוה ותורה אור. ובאלין ר' זין אתמר וראיתיה וזהו מש"כ בפסוק 'כי נר מצוה ותורה אור' (מג' כי סוד התורה

[מג] ואיתא בשמות רבה פרשタ תזויה פרשה לו מהו כי נר מצוה, אלא כל מי שעושה מצות

היום ה- ליום

הוא אור שהוא כמנין ר"ז, ובallo העוסקים ברזי התורה נאמר 'וראיתיה' כי הם מעוררים את ז"א להאריך אורותם יקרים לשכינה.

**בגלוות פעמים שהקשת מצד מטטרוין ופעמים שיווצאת בשלימותו
ובזה הוא זמנא סליק מגיה רוגזא דבריה,** (אסתר ז) **וחמת המלך שכבה** ואז באותו הזמן עבר וMASTER הרגז מבנו בסוד
'וחמת המלך שכבה', **וימצא לה מלבא בצלותא דעמידה קפיה,**
(אסתר ה) **מה שאלתך ינתן לך ומה בקשהך** ואז המלך אמר
למלכה בשעה שהיא עומדת בתפילת העמידה לפניו, מה שאלתך ינתן לך ומה בקשהך.
בזה הוא זמנא, שאلتא על פירקנא דילח, ובנהא עמייה
ואז באותו הזמן המלכה שהיא השכינה תבקש ממנו על הגאולה והפרון שלה יחד עם
ישראל בניה מאחר שהיא נמצאת עימם בכל צורות גלותם, **הדא הוא דכתיב,**
(אסתר ז) **תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתך** וזה ממש'כ
'נתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתך', דהיינו שוגם סוד הנפש שהיא השכינה וגם עם
ישראל ינתנו לפידון הגאולה לפני הקב"ה. **אבל קשת ראתה זיהיא**

* * * א/or הדרשבי * * *

לאחרים תן לבניך, ויוצר טוב אומר לו תן
למצואה ראה מה כתיב כי נר מצואה מה הנר
זהו כשהוא דולק אפילו אלף אלפיים קרויניין
וסבakin מדליקין הימנו אור במקומו, כך כל
מי שיתן למצואה איןנו מהסר את נכסיו, לכן
נאמר כי נר מצואה ותורה אור.

הוא כאלו מדליק נר לפני הקדוש ברוך הוא
ומימה נפשו שנקראת נר שנאמר (שם משל
ב) נר ה' נשמה אדם, ומהו תורה אור אלא
הרבה פעמים שאדם מחהב לבבו לעשות
מצואה ויוצר הרע שבתוכו אומר מה לך לעשות
מצואה ומחסר את נכסיך, עד שאתה נתן

* * * הלימוד היומי * * *

בְּעַלְמָא בְּגִלוֹתָא, דַעֲבָדָא אֵיתָו אבל בגלות הקשת שנראית בעולם היא مصدر השכינה המתלבשת בעבד שהוא מטטרוי^ז, **וּמְגַנֵּן דַנְפֵיק בְשַׁלְיָמוֹ, כְּדַבְּנָיו מִבְשִׁירָין עֹזֶבֶדְיוֹ** ולפעמים השכינה שהיא סוד הלבנה היא יוצאת בשלימות והוא כאשר ישראל בניה מטיבים את דרכם בתורה ובמצוות, **וְלֹזְמַגְנִין לֹא אַשְׁתַּבְחַ בְשַׁלְיָמוֹ, כְּדַבְּנָיו לֹא מִבְשִׁרָין עֹזֶבֶדְיוֹ** אמנים פעמים היא לא נראית בשלימות והוא כאשר אם ישראלי בניה מבשרים ומטיבים את מעשיהם (כאנ חסר).

האות יו"ד שבשם שד"י הגינה על פנחים משבט שמעון שרצו להרוגו
וְאֵי לֹא בְגַנֵּן אֶזֶת יוֹד דְשָׁדְיִי דְקָנֵי עַלְהָ פְנַחַס דְאֲגַיִן
לִיה מִשְׁבְּטָא דְשָׁמְעוֹן [מד] ואם לא בשבייל אותן י' שבשם שד"י
 שהוא בסוד עטרת היסוד שלליה קנא פנחים והוא הגינה עליו משבט שמעון שרצו להרוגו,
הַוּ קְטַלְיַין לִיה וְאָזְבַּדְיַין לִיה מַעַלְמָא או היו יכולים שבט שמעון
 להרוג אותו ולאבד אותו מהעולם, אבל מאחר שהוא קנא לה לשם משום כך היא הגינה
 עליו מהם. **וּבְגַיִן דָא** (איוב ד) זכר נא מי הוא נקי אבד דא
פְנַחַס ומשום כך נאמר 'זכר נא מי הוא נקי אבד', שהכוונה לפנחים שהוא לא נאבד
 מאחר שהוא היה נקי מאותו עון. **וְאִיפָה יִשְׂרָאֵם נְכַחְדוֹ, אֲלֵין**
דִמְבָשְׁרַיִן עֹזֶבֶדְיָהּוֹן קְמִי מְלֻבָּא, וּמְקַנֵּן עַל שְׁמִיהָ,

[מד] כתוב הקרןיא אור שמאמר וזה שייך לסוף קטע הוחר לעיל במש"ב ולא אתה אבד מנו עולם.

הליימוד היומי